

[Gade]

Og så vil jeg sige, at fru Pia Kjærsgaards udtalelse, hendes svar på hr. Arne Melchior's spørgsmål og hele tonen bekræfter alt, hvad jeg har sagt.

Formanden:

Jeg skal her afbryde forhandlingen og udsætte mødet. Det genoptages i dag kl. 13.30.

Mødet udsat kl. 12.21

Mødet genoptaget kl. 13.30

Forhandlingen genoptoges.

Holger K. Nielsen (SF):

I 1945 sagde en fremtrædende konservativ politiker, at vi alle er en slags socialister. Jeg ved, at det var en af statsministerens politiske læremestre, så udtalelsen har måske ligget i baghovedet, da statsministeren skrev sin åbningstale. For ser man på reaktionerne på talen fra det politiske centrum, så kan de sammenfattes under mottoet: Vi er alle socialdemokrater.

Om dette er værst for regeringen eller Socialdemokratiet, skal være usagt her. Men det er på den anden side udtryk for en karakteristisk principløshed i den politiske debat. Herregud, tænker man, der er jo ingen politiske forskelle længere! Hvorfor så ikke tage et par ingredienser fra Socialdemokratiets program, blande lidt med radikale mærkesager og til sidst krydre med CD? Hokusfokus, maden er serveret, keine Hexerei, nur Behändigkeit, alle er glade! Hr. Nyrup Rasmussen er glad, fordi de socialdemokratiske cirkler er kommet i bevægelse. Fru Marianne Jelved er glad, fordi regeringen tilsyneladende har lyttet til Det Radikale Venstre. Hr. Arne Melchior er glad, fordi åbningstalen indeholder vigtige CD-mærkesager. Og ikke mindst statsministeren er glad, ikke fordi åbningstalen indeholder så mange borgerlige mærkesager, men fordi reaktionerne giver ham fred.

Og er der noget, statsministeren har brug for, så er det fred. Fred til at komme til hæfterne efter de kaskader af skandalesager, som rammer i nakken. Fred til at koncentrere sig om det, der er det vigtigste i denne verden for regeringen – at blive siddende på taburetterne.

Men, men, men . . . Midt i al denne fred og konsensus er der en lille tvivl, som nager. Er der tale om stilhed før stormen? Er der tale om, at de centrale aktører i Christiansborgskuespillet af taktiske grunde går som katten om den varme grød? Eller kan al denne konsensus skyldes, at åbningstalen simpelt hen ikke nævner nogle af de problemstillinger, som burde være de centrale i debatten? F.eks. at den globale ulighed og de globale problemer med miljøet, som blev behandlet på Riokonferencen, også må få konsekvenser på den måde, vi indretter vort samfund på. At det er uholdbart, at den rigeste fjerdedel af Jordens befolkning bruger 75 pct. af Jordens ressourcer. At det er uholdbart, at den rige verdens handelspolitik medfører tab for ulandene, som langt overstiger den bistand, vi yder.

Hvor vi dog savner en regering og en statsminister, som ville tage det alvorligt, at den globale udvikling er helt skæv, og at disse skævheder også må få konsekvenser for os.

Vi er tilfredse med, at bekæmpelse af arbejdsløsheden spiller så stor en rolle i åbningstalen, ikke mindst i betragtning af, at regeringen så sent som i går i den økonomiske oversigt måtte opjustere skønnet for arbejdsløsheden endnu en gang. Men alligevel mangler der noget. Er vi ikke nødt til mere grundlæggende at tage fat på den debat, som i stigende grad bliver rejst, om det er realistisk at forestille sig fuld beskæftigelse i traditionel forstand? Nationalbankdirektør Erik Hoffmeyer fik fra politikerne hånsord, da han gav udtryk for det kætterske standpunkt, at han faktisk ikke troede på fuld beskæftigelse. Asger Aamund sagde det måske ganske ærligt i tv-forleden, at prisen for en effektiv kapitalisme er en arbejdsløshed på i det mindste 100.000. Mange blev forargede. Men i stedet for forargelse kunne man måske stille følgende spørgsmål: Forudsætter en ny beskæftigelsespolitik ikke et opgør med den kapitalisme, som Asger Aamund taler om? Hvad svarer regeringen? Hvad svarer midterpartierne? Hvad svarer Socialdemokratiet? Med andre ord: I stedet for kapitalistisk effektivitet var det måske en idé at tage udgangspunkt i menneskelige behov.

Hvordan ser det så ud fra den side? Det ser bl.a. sådan ud, at den teknologiske fornyelse giver mulighed for en større mængde fri tid i hele samfundet. Problemet er blot, at denne